

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Morib. Ignatii Loiolæ, Qvi Societatem Iesv
Fvndavit, Libri III**

Maffei, Giovanni Pietro

Dvaci, 1585

Lutetiam proficiscitur. Cap. XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44004

lo in suis neq. dictis, neq. scriptis deprehenso vitio, tamen in re tanta tamq. necessaria sibi silentium imponi; atque iter ad excolendos ac pro viribus adiuuandos homines impediri. Quæ ipsa res inclinatum iam ante animum eius impulit, vti satius iudicaret ex hisce difficultatibus quas in Hispania obijci sibi subinde videbat, ad scholas Parisienses in Galliam vltro sese transferre: vbi tum ob suam nouitatem, & eius linguæ inscitiam sibi minus interim negotij putabat fore, tum propter illius academiæ celebritatem atq. frequentiam, non defuturos deinde quos ad suum institutum, atque ad Apostolica vestigia sectanda perliceret.

Lutetiam proficiscitur. CAP. XVIII.

ET quoniam ad iter adeo longinquum & anceps, non idem erat socijs animus; atq. etiam, vt maxime incolumes eo peruenissent, incertum erat, apud ignotas nationes quam copiam in studijs litterarum degendi essent habituri; communicato cū ijs consilio statuit Ignatius antecedere solus ipse Lutetiam: & si quidem res facultatem habitura videretur, vt eos ibidē alere posset, ipsos euocare per litteras; sin minus, tota de re facere certiores; vt quāquam diuersis locis, eadē tamen coniunctione animorum, emenso interim philosophiæ ac Theologiæ curriculo, intermissam ad tempus consuetudinem Deo volente deinde repeterent. Rebus igitur ita compositis, quamquam è præcipua Salmanticensi nobilitate multis ægre ferentibus, ac maiorem in modum renitentibus, vigesimo circiter die quàm è custodia exierat, in viam se

E iij

dedis

dedit Ignatius, onustum libris a sellum præ se agens; ac Barcinonem deuenit. Hic vero, vt inter veteres amicos ac familiares, omni ope certandum illi fuit, vt se à lacrymis atq. à complexu carorum auelleret etiam atque etiam deprecantium, ne patriam cum externa regione mutaret, neu se tali tempore in manifestum vitæ periculum vltro dmitteret. Vigebat adhuc bellum inter Hispanos Gallosque; & circa regni vtriusque præcipue limites infesta latrocinij. loca, & recentes multorum cædes ad metum proponebantur. Sed ille nec terrore, nec precibus suscepto consilio demoueri se passus, certe illud recusare non potuit, quominus tum ad sumptus itineris, tum ad necessaria Parisijs cõparanda, nummorum aliquid partim in numerato, partim in nominibus ab Elisabetha Rosella, & alijs quibusdam amicis acciperet. Quibus ille subsidijs, ac præcipue diuinæ bonitatis ope munitus, hieme summa, pedibus, vt solebat, nullo duce vel comite inde profectus est sub initium anni M. DXXVIII. cumq. Ianuarium rotum in itinere posuisset, Februarii mense Lutetiã sospes introijt. Ibi, quod ad studia pertinet, respiciens perexiguam præteriti tẽporis fructum, rationibus suis accurate subductis, ad Dei gloriã statuit in literas toto pectore incũbere. cumq. experiendo iam cognouisset, eam esse humanæ mentis imbecillitatem, vt in plura vno eodemq. tempore vix atq. egre sufficiat, damnata priore festinatione, post hac, cõpendijs omissis, regia via procedere, & studiorum suorum nouum initium ordiri decreuit. Igitur ad Mõtis acuti collegium itare quotidie, ibiq. inter procacium puerorum greges, matura iam ætate vir, grammaticæ rudimẽta repetere nõ dedignatus est. Simul etiam

etiam de stato precationis tēpore, & vexatione corpusculi, quo plus otij ac viriū studio superesset, multū imminuit, sic tamē, vt illa præcipue tria numquā omiserit: primū, vt quotidie sacrificio Missę religiose interesset: alterū, vt octauo quoq. die post Pænitentię Sacramentū cęlesti pane sese reficeret: extremū, vt bis quotidie sua eius diei dicta, facta, cogitata quā diligētissime recognosceret; conferēsq. hodiernum cum hesternō die, hebdomadā cum hebdomada, mensēq. cū mense; suos in spiritu vel progressus, vel regressus perquā accurate exploraret atq. perpēderet. Procuratiōnē quoq. alienę salutis, & institutā consuetudinē agēdi cum proximis, tantisper dū litteris, ac præsertim philosophię vacaret, aliqua ex parte remisit, nūquam tamen omnino deposuit.

Extrema inopia incommoda superat.

CAP. XIX.

IAM vero, satis vsu ipso edoctus, quātum detrimentum studijs afferat mendicitas, & cura tolerandæ in singulos dies vitæ; & nihilominus optās Christi Domini & Apostolorum exemplo nihil prorsus in hoc sæculo possidere; piorum benignitate ac facultatibus totā rem ita moderari cōstituit, vt neq. in diem, vt antea, precario victitaret, & nihil idcirco de volūtarię paupertatis proposito meritoq. deperderet. Sed ea res primis utiq. mēsibus minime cessit illi è sentētia. Cū enim sese in Hispanorū aliquot contuberniū cōtulisset, qui plurimi Parisijs ipso belli tēpore versabatur, & exactā è syngrapha Barcinonēsi pecuniā cuiusdā ex eadem natione custodiendā dedisset, eam ille

E iij

clam